

frem, navnlig mod Handelsstanden, thi det var jo væsentlig den, som der den Gang var Tale om. Vi maa ikke med det væsentlig snævre Formaal, vi her have for Øie, gaa frem paa den Maade, at vi ligefrem sige, at Statskassen skal have Tab, uden at vi vide, i hvilket Øiemed og til hvem Pengene laanes, og selv om vi vidste, til hvem det var, saa maa man dog sige, at der Ingen er, der har noget Krav paa direkte Understøttelse af Statskassen i denne Forstand. De øvrige Bemærkninger om Bestyrelsen og deslige skal jeg forbigaa dog med den Bemærkning, at det interesserede mig at høre Finanzministerens Udtalelse om Forslaget under Nr. 6, som han har misforstaaet, idet han mente, at det var et snævrere Udvalg, men det bestaar af 5 Medlemmer ligesom de andre. Det interesserede mig, som sagt, at høre Ministeren udtale sig, thi han talte som en parlamentarisk Minister, der var fyldt med Parlamentarisme fra Top til Taa, vilde tale. Jeg erkjender fuldkommen det Rigtige og Berettigede i denne Betragtning, at det er Administrationen, der bærer Ansvaret, naar man giver den en Bemyndigelse, og at det er til liden Baade for Rigsdagen at faae ligesom en Fingerring med deri; det vil svælle den Net til Kritik, man siden vilde faae, og udviste Ansvar for Administrationen. Det er saaledes, at Forholdene, naar de tages som regelrette, efter min Formening skulle være.

Winther: Jeg ønsker at forferte Forhandlingen saa meget som muligt ved at tage et Forslag tilbage, som er stillet af mig under Nr. 2, idet jeg finder, at det, jeg derved har tilsigtet, er fuldstændig opnaaet ved Forslaget under Nr. 1, hvilket jeg naturligvis ikke kjendte, den Gang jeg stillede mit Forslag. Altsaa, jeg tillader mig at tage Forslaget under Nr. 2 tilbage.

Da Ingen optog det, saaledes fravalbne Endringsforslag under Nr. 2, bortfaldt det.

Winther: Jeg har derefter nogle Ord at sige angaaende nogle Underendringsforslag, som jeg har stillet. Vi have hørt jo udtalt her fra Regjeringens Side, at den helst vilde have, at vi bleve staaende ved 5 Millioner. Det forekommer mig, at, naar man har udvidet Formaalet med dette Ublaaf til at gjælde andre Klasser af Pengeinstitutter end Sparekasserne, saa bliver dette Beløb aldeles utilstrækkeligt, og det er derfor, at jeg har tilladt mig at stille to Underendringsforslag med Hensyn til Størrelsen af den Sum, der maa ublaanes, nemlig 8 Millioner eller, hvis dette ikke kan vinde Tilslutning, saa 6 Millioner. Den ene Million er dog lidt mere og vil dog maaft hjælpe Noget til, at det oprindelige Formaal med de 5 Millioner bedre kunde opnaas. Smidlerlid, dette er jo Noget, som bliver en Skjønssag; man stemmer jo der efter sit eget Skjøn, og

da der jo er een Behandling tilbage, saa kan man erfare, om Lovens Udkommen vilde forhindres ved den Sum, man maatte have vedtaget. Det ligger jo da i vor Magt ved tredje Behandling at faae det rettet; men derom skal jeg ikke sige videre. — Der er nu tilbage for mig at udtale mig angaaende Hensigten med den af mig begjærede delte Afstemning over de to Afsnit i Endringsforslagene Nr. 1 og 3. Jeg er enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) deri, at det vilde være urigtigt at sige, at Staten kun skulde have 4 pCt. af disse Penge, da det jo kunde være, at Statskassen selv kunde komme til at lide et Tab derved, hvilket var aldeles urigtigt; men derom er der jo her i Endringsforslaget under Nr. 3 2det Afsnit indsat en Bestemmelse, som forhindrer Tab for Statskassen. Derover har jeg ogsaa begjært delt Afstemning, og derfor man nu vilde gaa frem paa den Maade, at man stemte imod 2det Afsnit Nr. 1 og vedtog 2det Afsnit i Nr. 3, saa tror jeg, at der derved vilde fremkomme en rimelig Afgjørelse af dette Punkt, i det Mindste saaledes; at man ikke behøver at komme videre her til 2den Behandling. Det er efter min Mening det bedste af de Forslag, der foreligge i dette Øieblik. Med Hensyn til den Frist, som er sat, kan jeg ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde, men der er jo endnu ikke stillet Forslag, som er holdt i den Retning, han antydede, nemlig at man skulde give et Par Aars Frist, inden Afbetalingen skulde begynde, og derefter atter nogle flere Aar, inden Afbetalingen skulde være endelig afgjort; men efter min Mening vilde det være aldeles uhensigtsmæssigt, hvis man ikke i det Mindste beholdt det 3die Aar med til Afviklingen, saaledes at Endepunktet blev den 31te December 1880. Da der nu i December Termin forrige Aar blev gjort Laan i Nationalbanken, som jo blev støttet af Statskassen, til Sparekasserne, har man her i Thinget ansørt som et Bevis paa de forbedrede Pengeforhold, at deraf var allerede tilbagebetalt saa og saa stor en Del; men det er ganske rigtig blevet bemærket af Andre her i Thinget, at dette var en urigtig Slutning at drage, idet det nemlig blot viste, at man havde været i Stand til at fri sig for Laan, der være overordentlig dyre, og som man derfor maatte skynde sig med at faae tilbagebetalt. Altsaa, det vil jeg ogsaa bestemt fastholde, at den allerførteste Frist bliver den 31te December 1880. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds bragte en Sag paa Bane, som jeg allerede har tilladt mig under en anden Form at omtale her to Gange før i denne Session, men det er mig kjært, at en Mand med større Betydning end jeg ogsaa har optaget det (Berg: Det ærede Medlem hører jo til det store Flertal). Jeg hører ikke til noget Flertal; det er en Feiltagelse. Jeg har erklæret, hvor jeg hører hen. Det har jeg sagt;